SLVJBA-ICQANEI-
MAICII-DOMNVLVI-
PANTANASSA

LA VECERNIA MICĂ

Se pun sihirile pe 4
La Doamne strigat-am...,
glasul 1:
Podobie: ***A cetelor cerești...***

Pomenirea Împărătesei a toate săvârșind cu credință, cu bucurie ne închinăm minunatei icoane, care revarsă râuri de minuni spre curățirea de boală și împarte cu iubire de milostivire rourare preaîmbelșugată celor din necazuri *(de două ori)*.

Singură Maică a Împăratului a toate, bucură-te, Împărătească a toate, singură mângâietoare a durerilor tuturor, grabnică vindecare și tămăduire a celor chinuiți, scăpare tare a celor necăjiți și nădejdea celor ce te caută.

Cine va povesti, Fecioară, minunile tale cu care îi întâmpini pe cei bolnavi, în multe chipuri, și dai celor ce scapă la tine, ca o împreună pătimitoare, tămăduire sufletească și vindecare trupurilor, Împărătească a împăraților?

Slavă..., Și acum...,
glasul 1:

Veselește-te și saltă, vestitule sălaș al obștii noastre, având în sânurile tale izvorul cel pururea curgător al minunilor. Căci de mir izvorâtoarea icoană a întru tot lăudatei Împărătese a toate, neîncetat împărtășește harul tămăduirilor; întâmpinând pretutindeni pe toți, împarte

după vrednicie vindecare celor ce pătimesc și, binecuvântare dând în mănăstirea ei, cere mântuire de la Hristos și mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 6-lea:

Podobie: *A treia zi ai înviat...*

De tot necazul ne izbăvim strigând: „Bucură-te Împărăteasă a toate, limanul monahilor și îndrăznirea cea nebiruită; bucură-te, lauda celor ce cu credință se închină cinstitei tale icoane”.

Stih: *Feței tale se vor ruga mai-marii poporului (Psalm 44,12).*

Bucură-te, Preacurată, începutul și sfârșitul mântuirii noastre; bucură-te, singura ce ai născut pe Hristos, Împăratul tuturor. De aceea, toți credincioșii, Împărăteasă a toate te numim.

Stih: *Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul (Ps. 44, 17).*

Bucură-te Stăpână, lauda apostolilor, veselia cea luminată a monahilor; bucură-te Fecioară, întărirea Bisericii și podoaba credincioșilor.

Slavă...,

glasul al 6-lea, Treimica:

Nesfârșit de puternică Preasfântă Treime, miluiește pe cei ce i-ai făcut după chipul și asemănarea Ta, și cu mijlocirile singurei, fără de prihană Născătoare de Dumnezeu, împacă-Te cu cei ce Te laudă.

Și acum..., a Născătoarei,

Nimicește, Împărăteasă a toate, înălțarea netrupeștilor vrăjmași, și întristarea poporului tău întru bucurie o întoarce, Fecioară, și dăruiește tămăduire, ca, mântuiți fiind, să te lăudăm pe tine.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Degrab ne întâmpină pe noi...*

Pe cei ce cu dragoste icoana ta o cinstesc, cerând cu evlavie dumnezeiescul ei har, mântuiește-i, Stăpână, scăpându-i din necazuri pe cei ce aleargă la tine; turma ta păzește-o de toată nevoia, care pururea cere ajutorul tău.

Ecteniile și otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cântă: *Fericit bărbatul...*, starea întâi. La *Doamne, strigat-am...*, se pun stihirile pe 8.

Glasul al 4-lea:
Podobie: *„Ca pe un viteaz...”*

Bucură-te, Stăpână fără de prihană, Maică a lui Hristos, Împăratul a toate, Fecioară întrutot dăruită cu har dumnezeiesc; iar cu îndrăzneala Ta de Maică nu lipsi dăruind pururea izvoarele minunilor tale nouă, robilor tăi, care avem trebuință, și care după datorie, cinstim chipul tău cel izvorâtor de mir, de minuni revărsătoare Împărăteasă a toate *(de două ori)*.

Mai presus decât soarele ai strălucit prin sfântă icoana ta, și ne-ai întărit pe noi, robii tăi, cu neclintita ta ocrotire, păzindu-ne mai dinainte de toată amenințarea, purtând grijă și acoperindu-ne cu harul tău; și cu necurmata ta mijlocire, dăruind mântuire sufletelor, Născătoare a lui Dumnezeu - Cuvântul.

Bucură-te, făptură mai presus de toată zidirea, bucură-te înțelegerea teologiei, temeiul hristologiei, care ai întrupat pe Cuvântul, singura ce ai pecetluit ale proorocilor mai înainte grăiri, cu totul Preacurată, care împlinești marginea dumnezeieștilor voiri și ne călăuzești a cinsti Treimea Dumnezeirii.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:
Podobie: *O, preaslăvită minune...*

Trup luând Dumnezeu din ale tale fără de prihană dumnezeiești sângiuri, pe tine Doamnă a zidirilor te-a arătat Stăpână, și izvor de tămăduiri; de aceea cerem ție, împărătească a toate: în neputințe și înconjurări învrednicește a ne împărtăși de apărarea ta, pe noi care te chemăm cu tărie, întru încredințarea sufletului *(de două ori)*.

Bucură-te, a tuturor pricină de bucurie, bucură-te, comoara vieții; bucură-te, adânc nemăsurat; bucură-te, înălțime negrăită și de neînțeles zidirii. Bucură-te, nimicirea morții, singura temelie a toată nădejdea; bucură-te, suirea la cer a celor ce te cheamă; bucură-te, împărăteasă a toate, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Mântuiește, Fecioară, pe cei osteniți, tu care ai purtat fără dureri în pântece pe Mântuitorul Hristos, Care a dezlegat durerile morții și a mântuit firea oamenilor cea bolnavă. Și cu mijlocirea ta, Fecioară, nădejdea lumii, pe toți care în necazuri la tine scăpăm, ai raiului locuitori învrednicește-ne a fi.

Slavă..., Și acum...
glasul al 6-lea:

Astăzi mulțimile credincioșilor adunându-ne, să prăznuim cu bună rânduială pe Fecioara, Împărăteasă a toate și Născătoarea de Dumnezeu, cu dreaptă credință să o lăudăm. Căci cea mai înainte de naștere Fecioară a rămas și după naștere nestricată, Maica Cuvântului Vieții, întărirea și scăparea noastră, singura mângâiere a celor smeriți și apărarea celor încercați; al cărei har al întru tot sfântului ei chip luminează pe cei credincioși, fulgerându-i de pretutindeni, și tămăduiește bolile celor ce bolesc în chip nevindecat, împrăștiind buna mireasmă a minunilor; și cu mijlocirea ei neadormită dă cele de mântuire celor ce cer cu credință.

VOHOD

Lumină lină…
Prochimenul zilei

PAREMIILE:

De la Facere citire:
(28:10-17)

Iar Iacov ieșind din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfințise soarele. Și luând una din pietrele locului aceluia și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: «Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pământului și tu te vei întinde la Apus și la Răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvânta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta și nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ți-am spus». Iar când s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: «Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut!» Și, spăimântându-se Iacov, a zis: «Cât de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!»

Din Prorocia lui Iezechiel, citire:
(43:27; 44: 1-4)

Iar după sfârșitul acestor zile, în ziua a opta și mai departe, preoții vor înălța, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre și jertfele de împăcare și Eu Mă voi milostivi spre voi, zice Domnul Dumnezeu. Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și mi-a zis Domnul: "Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât privește pe rege, el se va așeza acolo, ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porții va intra și pe aceeași cale va ieși". După aceea m-a dus pe calea porții de la miazănoapte, în fața templului, și am privit, și iată slava Domnului umplea templul Domnului, și am căzut cu fața la pământ.

De la Pilde, citire:
(IX; 1-11)

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stâlpi. A înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetății: "Cine este neînțelept să intre la mine!". Și celor lipsiți de buna-chibzuială le zice: "Veniți și mâncați din pâinea mea, și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea ca să rămâneți cu viață și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii". Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul, și cel ce dojenește pe cel fără de lege își atrage ocara. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață.

LA LITIE
glasul 1:

Prăznuire feciorească s-a arătat astăzi: îngeri și oameni împreună dănțuiesc la cinstita și sfânta pomenire a împărătesei a toate, Născătoare de Dumnezeu. Căci de sus, Cea întru tot lăudată, a dat harul ei prin cinstita ei icoană și ne-a rourat pe noi, cei asupriți de felurite boli și necazuri; căci adoarme tot felul de pătimiri și dezleagă smintelile celui viclean, și deșteaptă sufletele noastre spre slăvirea și lauda dumnezeieștilor sale haruri, prin care întărește și îndreptează către mântuire sufletele noastre.

Cine va povesti minunile tale, Curată, și izvorul tămăduirilor prin care în fiecare zi ne mângâi pe toți! Căci cu a ta neadormită purtare de grijă, această strălucită mănăstire a ta o

păzești din toate părțile, și în chip felurit o izbăvești din ispita celor ce vin asupră-i. Și cu fulgerul strălucirii tale scoală-ne pururea pe noi, și dezleagă chinurile ticălosului trup, și mântuiește sufletele noastre de săgețile și cursele pricinuitorului de război.

Stăpână, primește rugăciunile noastre, pentru pomenirea minunilor de Dumnezeu păzitei tale icoane, Împărătească a toate. Căci iată, apropiindu-ne cu bună rânduială, prăznuim sfințitul praznic al acesteia și strigăm ție cu dorire: ascultă rugăciunile noastre pentru cei ce au trebuință de apărarea ta cea dumnezeiască și tămăduiește, cea întru totul fără de prihană, neputințele lor, și ușurează feluritele chinuri, căci nimic nu este cu neputință mijlocirii tale, împărătească a toate.

Slavă..., Și acum...,

glasul al 5-lea:

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări și întru laude să prăznuim pe Stăpâna, Împărăteasă a toate. Căci de sus plecându-se cea întru tot lăudată, ne încununează cu binecuvântări. Să alerge cei neputincioși și care pătimesc și să laude în cântări pe Tămăduitoarea. Cei bolnavi culegeți vindecarea, cei săraci - comoara, cei deznădăjduiți - îmbărbătarea, cei dintru întuneric - răsăritul și cei păcătoși - mângâierea. Toți cu dorire să-i strigăm celei ce de pretutindeni ne întâmpină și izvorăște tuturor mântuirea: mântuiește, întru tot lăudată, pe cei ce te cinstesc, căci nimic nu este cu neputință mijlocirii tale.

LA STIHOAVNĂ

glasul al 5-lea:

Podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucură-te, dumnezeu după Dumnezeu, care ești a doua după Treime, care primești fără mijlocire întreaga plinire a darurilor de la Dumnezeu și o dai pe aceasta la toți, îngeri și oameni, semnul uimitor al cerului învăpăiat - minunata vedere în depărtare a voirilor dumnezeiești, ținta cea mai înaltă a toată zidirea, pentru care, Preacurată, lumea s-a făcut și prin nașterea ta sfatul cel veșnic al Ziditorului s-a plinit.

Stih: *Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul (Ps. 44, 17).*

Chinurile smeritului meu suflet și durerile cele netămăduite ale trupului, Fecioară binecuvântată, spre

adevărată bucurie și desăvârșită virtute prefă-le; și glas din buzele mele primind, Împărăteasă a toate, și punând cu blândețe pe rănile mele dumnezeiești leacuri prin mijlocirile tale priveghelnice, strălucește-mi lumina bunei virtuți, dumnezeiască Mireasă, căci tu ești nădejdea mea și acoperământul, și scăpare tare, și am trebuință de grabnica ta cercetare, Marie cea fără de prihană.

Stih: ***Feței tale se vor ruga mai-marii poporului*** *(Psalm 44,12).*

Singura strălucită și luminată Fecioară, din care a ieșit, ca o apă curată și pururea vie, Hristos, adăpând pe cei ținuți de văpaia păcatului și a stricăciunii; strălucirea care ai adus în lume Soarele, bucură-te, cea care ai stins rătăcirea înșelării și ai tras pe toți la dumnezeiasca credință. Bucură-te, numele cel mult dorit al marginilor lumii; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, îndreptarea din nou a muritorilor. Bucură-te, Maica lui Hristos care dă lumii mare milă.

Slavă..., Și acum...,
glasul al 8-lea:

Astăzi Biserica tainic prăznuiește bune vestiri de bucurie; căci harul Născătoarei de Dumnezeu, cea întru tot lăudată, revărsându-se, altă scăldătoare a Siloamului se arată, veselind mulțimile credincioșilor. Îngerii în cer se minunează și pe pământ oamenii dau slavă, căci iată, Născătoarea de Dumnezeu, Împărăteasa a toate, cu noi fiind împreună prin harul ei, tămăduire dă bolilor noastre. Și cu acestea și mântuirea, cu mijlocirea ei de maică, făgăduiește, ca una ce are îndrăznire către Cel Născut din ea, Mântuitorul sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor cântăm troparul Icoanei de trei ori.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:
Podobie: ***Degrab ne întâmpină pe noi...***

Pe cei ce cu dragoste icoana ta o cinstesc, cerând cu evlavie dumnezeiescul ei har, mântuiește-i, Stăpână, scăpându-i din necazuri pe cei ce aleargă la tine; turma ta păzește-o de toată nevoia, care pururea cere ajutorul tău.

LA UTRENIE

La *Dumnezeu este Domnul...* se cântă troparul Icoanei (de trei ori).

**După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul al 4-lea:
Podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...***

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngerilor de taina cea înfricoșată a purtării tale în pântece, cum Cel Ce ține toate numai cu un semn în brațele tale, ca un muritor se ține, și primește început Cel mai înainte de veci, și se hrănește cu lapte Cel ce hrănește toată suflarea cu negrăita bunătate; și pe tine lăudându-te, ca pe o adevărată maică a lui Dumnezeu te slăvesc.
Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

**După catisma a doua, se cântă sedealna sfântului,
glasul al 8-lea:
Podobie: *Pe înțelepciunea și Cuvântul...***

Pe ușa cea cerească și chivotul, pe muntele cel cu totul sfânt pe norul cel cu strălucire luminoasă să lăudăm, pe scara cerească, raiul cel cuvântător, izbăvirea Evei, comoara cea mare a toată lumea, că mântuire a lumii prin ea s-a săvârșit și iertare a greșelilor dintru început. Pentru aceea strigăm ei; Mijlocește la Fiul tău și Dumnezeu să se dăruiască a greșelilor iertare celor ce cu dreaptă credință se închină preasfintei nașterii tale.
Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Se cântă polieleul: *Cuvânt bun...*

MĂRIMURILE
Glasul 1:

Stih 1: *Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.* (Ps. 131, 1)

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mireasă nenuntită, și cinstim toți dumnezeiască icoana ta.

Stih 2: *Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.* (Ps. 86, 2)

Stih 3: *Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.* (Ps. 131, 11)

Stih 4: *Cel Preaînalt a sfințit lăcașul Său; Dumnezeu este în mijlocul cetății, de aceea nu se va clătina.* (Ps. 45, 4-5)

Te numim pe tine, Împărăteasă a toate, scaun al

Lui Dumnezeu, zicând: acoperă turma ta, tu cea care ședzi pe scaun în cinstita ta icoană.

Stih 5: ***Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.*** (Ps. 92, 7)

Stih 6: ***Binecuvântat este Dumnezeu în veac și în veacul veacului.*** (Ps. 88, 52)

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna.
glasul al 4-lea:
Podobie: ***Degrab apucă mai dinainte...***

Curată, neispitită de nuntă, nădejdea creștinilor, apărarea săracilor, bucuria necăjiților, mângâierea celor ce plâng, izbăvește-mă pe mine cel ținut de neașteptate ispite, tămăduiește-mă pe mine cel bolnav cu trupul și cu duhul, căci la tine am scăpat, singură împărătească a toate.

Slavă..., Și acum..., iarăși aceasta.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul ***(Ps. 44, 17)*****.**

Stih: ***Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.*** *(Psalm 44,24).*

Toată suflarea....

EVANGHELIA:
De la Luca (1: 39-49, 56):
(caută la 8 Septembrie, la Utrenie).

Psalmul 50.

Slavă...

Pentru rugăciunile Împărătesei a toate, Milostive, șterge mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, șterge mulțimea greșelilor noastre.

Stih: ***Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre*** ***(Ps. 50, 1-2)*****.**

Și idiomela,
glasul al 6-lea:

Astăzi mulțimile credincioșilor adunându-ne, să prăznuim cu bună rânduială, și pe Fecioara, Împărătească a toate și Născătoarea de Dumnezeu, cu

dreaptă credință să o lăudăm. Căci cea mai înainte de naștere Fecioară a rămas și după naștere nestricată, Maica Cuvântului Vieții, întărirea și scăparea noastră, singura mângâiere a celor smeriți și apărarea celor încercați, al cărei har al întru tot sfântului ei chip luminează pe cei credincioși, fulgerându-i de pretutindeni, și tămăduiește bolile celor ce bolesc în chip nevindecat, împrăștiind buna mireasmă a minunilor și cu mijlocirea ei neadormită dă cele de mântuire celor ce cer cu credință.

CANOANELE

Canoanele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, Împărăteasa a toate, se pun pe 12.

Cântarea 1

Primul Canon
glasul al 4-lea:
Irmosul:

Deschide-voi gura mea și se va «umple de Duhul și cuvânt «răspunde-voi împărătesei «Maici și mă voi arăta luminai «prăznuind și voi cânta «minunile ei bucurându-mă ».

Pe mine cel ce laud, Stăpână, de lumină purtătoare icoana ta, cea numită Împărătească a toate, umple-mă de har și alungă de la mintea mea nebunia cea întunecată, și dă-mi dumnezeiasca insuflare prin strălucirea ta cea luminată.

Pe tine, Stăpână, cu totul curată, te propovăduim Maică a Strălucirii părintești și răsărit al Luminii. Pentru aceea ai lumina prin dumnezeiasca ta icoană și împarți tămăduiri celor ce se apropie de tine.

Cu totul curată, ca una ce ești biserică și palat al lui Dumnezeu Atotțiitorul, apropiindu-te, Împărătească a toate, fă biserici ale Domnului meu pe cei ce te laudă în cântări, căci poți toate.

Arătatu-te-ai, Împărătească a toate, podoabă a puterilor de sus, și cu adevărat ești mai presus de toată zidirea. Că Tu singură ai îndumnezeit firea oamenilor și ai omorât iadul cu nașterea ta.

Știindu-te, Stăpână, sănătate celor bolnavi cu purtarea ta de grijă cea de maică, ne rugăm, trimite harul icoanei tale și scoate-ne din boli cu împreună pătimirea ta.

Canonul al doilea
glasul al 8-lea:
Irmosul: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Patimile mele cele putrede tămăduiește-le, singură Împărătească a toate, ca una ce singură ai născut pe Dumnezeu, Care cu patimile Sale neputințele noastre și chinurile tuturor ușurează, și slăbiciunile tămăduiește.

Ca una ce ai născut fără dureri, cea fără de prihană, neputințele mele și amarele chinuri, și nesuferitele dureri ce mă zdrobesc și mă necăjesc de pretutindenea, cu mijlocirea ta ușurează-le, și cu ajutorul tău încetează-le.

Slavă...

Întoarce plângerea chinului meu spre bucurie cu adevărat dumnezeiască și rupe sacul cel întunecat al deznădăjduirii mele, Împărătească a toate, și încinge-mă cu haina mântuirii cea cu adevărat împodobită și strălucită a veseliei.

Și acum...

Fiind aprins cuptorul răutăților, văpaia cea arzătoare a bolilor de netămăduit și cărbunii patimilor a aprins, și mă biciuiește cu feluri de neputințe, ci tu rourează-mă, Stăpână, căci ești leac de tămăduire, Împărătească a toate.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea și se va umple de Duhul, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a:
Primul Canon
Irmosul:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare «de Dumnezeu, ceea ce ești izvor «viu și îndestulat, care s-au «adunat ceată duhovnicească, «întărește-i în dumnezeiască «mărirea ta cununilor măririi «învrednicindu-i ».

Cea care ai născut pe Hristos Mântuitorul ai scăpat de legile firești prin nașterea ta cea mai presus de minte, Fecioară-Maică Stăpână, căci din tine Cel neîncăput a luat ființarea trupului.

Preacinstit pat al lui Solomon, înconjurat de șaizeci de înțelepți, te-ai arătat, Stăpână, întru care Dumnezeu, întinzându-Se, a luat trup și a grăit cu cei muritori.

Biruiescu-se legile firii și se dezleagă hotarele firești prin mijlocirea ta cea mai presus de minte, împărătească a toate, cu totul lăudată, căci se dau tămăduiri celor ce cu dorire se apropie de tine.

Mai presus de cuvânt ai născut, Fecioară curată, pe Unul din Treime, fără schimbare și amestecare, Care, acoperind goliciunea strămoșilor, i-a îmbrăcat cu dumnezeiasca podoabă.

Ca un dumnezeiesc palat încăpător al nemărginitei Dumnezeiri te-ai arătat, o, cinstită Împărătească a toate, întru care s-au făcut ale învierii tuturor lucruri mari, care din veac nu s-au auzit.

Al doilea Canon

Irmosul: *Doamne, Cel Ce ai făcut...*

Viforul deznădăjduirii acum la noi a ajuns, Stăpână; tu, singura mângâiere, încetează-l, legându-ne pe toți de funia mântuirii și cârmuindu-ne cu harul sprijinirii tale.

Cu îndrăznirea de Maică încetează, Împărătească a toate, primejdia celor cumplite care cuprinde pe robii tăi, nimicind pornirile patimilor și alungând departe potrivnica asupreală.

Slavă...

Pe Dumnezeu cel minunat întru sfinți singură L-ai născut, de aceea fă minunate milele tale spre noi, Preasfântă cinstită, și te rugăm, tămăduiește-ne pe noi, cei omorâți de dureri netămăduite.

Și acum...

Ajutor tare și ancoră sfințită, și nădejde cu totul neclintită te-am dobândit Stăpână; de aceea, pe mine cel asuprit de necazurile bolilor îndreptează-mă la limanul cel bun de umblat al sănătății.

Catavasie:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, care s-au adunat ceată duhovnicească, întărește-i în dumnezeiască slava ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

SEDEALNA

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Degrab apucă mai înainte...*

Împărătească a toate, plinirea creștinilor, apărarea săracilor și bucuria necăjiților, mângâierea celor ce plâng, strigăm: izbăvește pe noi cei ce bolim în ispite neașteptate, tămăduiește pe cei neputincioși cu trupul și cu duhul, căci către tine scăpăm, singura cu totul fără de prihană. Slavă..., Și acum..., iarăși aceasta.

Cântarea a 4-a:

Primul Canon

Irmosul:

Cel ce șade în slavă pe scaunul «Dumnezeirii, pe nor ușor a «venit Iisus, cel unul din

«Dumnezeire prin palmă «curată, și a mântuit pe cei ce «cântă: Slavă, Hristoase, puterii «Tale ».

Neamul muritor l-ai unit cu Dumnezeu prin mijlocirea ta; pe tine Soarele Hristos te-a ales din tot neamul și, venind în chip de negrăit, a luat din sângiurile tale trupul muritorilor, spre plăsmuirea cea din nou.

Când te roagă credincioșii, ascultă, Împărăteasă a toate, și ca un rai cu adevărat cu totul desfătat, Stăpână, ca un izvor, pe cei însetați adapă-i cu nectarul cel dulce și de aur revărsător al bunei milostiviri.

Naști pe Dumnezeu-omul, pe mântuirea a toată lumea, unind în Același cele depărtate și cele despărțite; de aceea, cele de sus cu cele de jos se amestecă și te slăvesc, Împărăteasă a toate, Stăpână.

Pe tine, cea care ai pus lumii altoiul cel nefăcut de mână, te mărturisim strigându-ți: Bucură-te, împărăteasă a toate, mângâierea și vindecarea, și întărirea tuturor, și sfințitul altar de împăcare.

Al doilea Canon

Irmosul: *Am auzit, Doamne,...*

Izbăvește-ne de dureri cu rugăciunile tale pe noi, ticăloșii, care te chemăm, tămăduind, Stăpână, toată vătămarea ce vine deodată asupra noastră.

Tămăduiește neputința care ne chinuie pe noi, robii tăi, ceea ce ai scăpat întru nașterea ta de durerile cele de maică, o, Împărăteasă a toate.

Slavă...

În dar miluiește-mă, Fecioară, și prin feluri de necazuri izbăvește-mă, și răpește-mă din pedeapsă, scăparea și mântuirea mea.

Și acum...

Nădejde și întărire, scăpare, bucurie și sprijin, ajutor și mângâiere, tu ești Stăpână, Împărăteasă a toate.

Catavasie:

Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a:
Primul Canon
Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de «dumnezeiască mărirea ta, că «tu, Fecioară, neispitită de «nuntă, ai avut în pântece pe «Dumnezeu Cel peste toate și ai «născut pe Fiul cel fără de ani,

«Cel ce dăruiește pace tuturor «celor ce te laudă ».

Te laud pe tine, Stăpână, care sfințești pe toți, stâlpul cel neclintit al dreptei credințe, dumnezeiasca întărire a Bisericii, întru care, cinstită, îmi pun toată nădejdea mea spre viața veșnică.

Tu ești mare dulce, dar și netrecută, căci pui în corabie numai pe cei credincioși care te cinstesc pe tine și pe dumnezeiescul tău Fiu, și mântuiești pe noul Israil în cetatea cea cerească și limanul cel liniștit.

Să lăudăm cu dumnezeiască cuviință pe dătătoarea liniștii, care a ascuns Dumnezeirea în pântece într-un singur ipostas în chip neschimbat din care s-a arătat tuturor Dumnezeu, purtător de trup și muritor mai presus de Dumnezeu.

Trandafir cu dulce mireasmă a Celui Ce stăpânește toate, bucură-te, porfiră înțelegătoare a lui Dumnezeu Cuvântul, bucură-te, clește tainic și Maică a Făcătorului tuturor, ușă netrecută, prealăudată Stăpână.

Al doilea Canon

Irmosul: *Luminează-ne pe noi,...*

Pe tot vrăjmașul care cu vicleșug ne asuprește, pierde-l cu dumnezeiescul tău acoperământ, împreună pătimind cu robii tăi, o, Împărătească a toate.

Împrăștie ceața deznădăjduirii, strălucind limpede, cu lumina ta, sufletele celor ce cu râvnă cad la tine, o, Împărătească a toate.

Slavă...

Izbăvește cu putere inimile celor ce te caută și păzește-le pururea nerănite de săgețile răutăților, ocrotindu-le cu harul tău.

Și acum...

Pe șarpele cel rău, care vine și lucrează cu vicleșug, depărtează-l, alungându-l în tot chipul.

Catavasie:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a:
Primul Canon
Irmosul:

Înțelepții lui Dumnezeu, care «faceți acest praznic

«dumnezeiesc și cu totul cinstit «al Maicii lui Dumnezeu, veniți «să batem din palme, slăvind pe «Dumnezeu, Cel ce s-a născut «dintr-însa ».

Toată întunecata nebunie a lipsei de minte alung-o, Curată, cu mijlocirea ta, și pe mine care mă pocăiesc și prin dumnezeiască frică mă măsor prin tine, învrednicește-mă de măsura mântuirii.

Cu glas, de Dumnezeu slăvită, propovăduiesc minunile cele de necuprins cu știința! Cum Cel neîncăput s-a sălășluit întru tine fără curgere de sămânță? Și cum, Stăpână, s-a arătat zidire Ziditorul?

Arătatu-te-ai clește al dumnezeiescului cărbune și vie nelucrată; bucură-te, dumnezeiescule rai, izvorule cu totul nedeșertat, singura cupă a manei, dumnezeiască Mireasă.

Oprește potopul patimilor, cea care ai purtat în pântece pe Fiul Tatălui, Care a locuit ființial în tine, cu totul curată, și ne-a îndumnezeit cu plăsmuire mai bună.

Al doilea Canon

Irmosul: *Rugăciunea mea voi...*

Iată, tot adâncul răutăților m-a cuprins și roiurile patimilor au venit asupră-mi cu sălbăticie, Împărăteasă a toate, de a căror tiranie și fără de rânduială mișcare izbăvește-mă.

Depărtatu-m-am de toată dumnezeiasca voie, eu, cel fără de conștiință, și am ajuns prin negrijire, vai mie, la prăpăstiile cele de lepădat ale răutăților, ci mântuiește-mă, Împărăteasă a toate.

Slavă...

Alergat-am rugător la sfințita ta biserică și ca un ticălos cerșetor cad la tine, Stăpână; primește lacrimile mele, ca oarecând Domnul Hristos, bănuții văduvei.

Și acum...

Stinge întru mine, cu rourarea harului tău, săgețile celui viclean, cele mișcate fără de rânduială, și ziua, și noaptea aprinse de vrăjmașul care mă luptă.

Catavasie:

Înțelepții lui Dumnezeu, care săvârșiți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți sa batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

CONDAC,

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Apărătoarei și grabnicei tale ocrotiri, mulțumiri aducem ție

noi, robii tăi, izbăvindu-ne din nevoi, Născătoare de Dumnezeu. Ci ca ceea ce ne mântuiești din tot felul de nevoi, Stăpână, izbăvește-ne din necazurile ce ne împresoară, ca să strigăm ție: Bucură-te, singură Împărătească a toate.

ICOS

Toată cântarea se biruiește sârguindu-se a tinde către mulțimea minunilor tale celor multe, o, Fecioară, împărătească a toate. Căci strălucind la față întru tot sfântul tău chip, ne-a arătat nouă, smeriților, harul tămăduirilor ce locuiește în icoana ta, către care au căutat cei ce pătimesc, rugându-se cu credință neîndoită. Și iată, Stăpâna mea, că neîncetat îl dai pe acesta, vindecând în chip minunat feluri de boli. De aceea, cu evlavie adunându-ne la sfânta ta pomenire, cu mulțumire și un singur glas strigăm ție: Bucură-te, ajutorul celor necăjiți și tămăduirea celor neputincioși. Bucură-te, singură împărătească a toate.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În această zi,

Tot în aceeași zi săvârșim pomenirea aleselor tămăduiri și a celorlalte minuni, pe care în osebite vremi le săvârșește Stăpâna noastră, Născătoarea de Dumnezeu, prin icoana ei făcătoare de minuni din sfânta mănăstire a Vatopedului ce se numește *Pantanassa, adică Împărăteasa a toate.*

Feluri de patimi și boala cancerului au fost îndepărtate cu strălucirea ta, Născătoare a Luminii.

Această icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu, numită Pantanassa, este o icoană pe lemn, portabilă, zugrăvită în secolul al XVII-lea, ce a fost adusă, de către obștea lui Gheron Iosif Vatopedinul, de la Nea Skiti la Mănăstirea Vatoped, în Sfântul Munte Athos. Icoana se află pe proschinitarul din stânga al bisericii mari.

Prima dovadă că această icoană are un har deosebit a fost următoarea întâmplare: Într-o zi, un tânăr din Cipru a intrat în biserică să se închine și, îndreptându-se către icoană, Gheron Iosif a văzut deodată că fața Maicii Domnului strălucește. În același moment, o putere nevăzută l-a aruncat pe tânăr la pământ. Îndată ce și-a revenit, a mărturisit cu lacrimi părinților că era necredincios, disprețuind poruncile lui Dumnezeu și se ocupa cu vrăjitoria. Astfel, intervenția miraculoasă a Născătoarei de Dumnezeu l-a convins pe tânăr să-și schimbe viața și să devină un bun credincios.

Această icoană are de la Dumnezeu și harul deosebit de a vindeca înfricoșătoarea boală a cancerului.

Sunt cunoscute foarte multe cazuri de oameni bolnavi de cancer vindecați recent, după citirea acatistului sau a paraclisului Maicii Domnului „Pantanassa”.

De asemenea, multe minuni au avut loc în ultimii ani în Rusia, după ce au fost duse – la cererea Patriarhului Moscovei – trei copii ale icoanei „Pantanassa”: una la biserica Tuturor Sfinților din Krasnoe Selo, Moscova, a doua la Mănăstirea Schimbării la Față a Mântuitorului din Novospaski, iar a treia la Mănăstirea Valaam.

Câteva icoane ale Maicii Domnului „Pantanassa” vindecătoare de cancer – copii după original – pot fi găsite spre închinare și în România: la Biserica Rusă din București, la Mănăstirea Oașa din județul Alba, la Mănăstirea Șinca Nouă din județul Brașov și la Mănăstirea Bistrița din Vâlcea.

De asemenea, parohia ortodoxă română „Sfântul Ioan Botezătorul și Sfântul Mucenic Alban” din Luton, Marea Britanie, a primit în primăvara anului 2014, ca binecuvântare, o copie a icoanei Maicii Domnului „Pantanassa” de la Mănăstirea Vatoped.

Așadar, să alergăm cu credință la ajutorul acestor icoane, cerând ulei de la candela Maicii Domnului și agheasmă, și citind în fața icoanei acatistul sau paraclisul Maicii Domnului.

La Mănăstirea Vatoped, icoana Maicii Domnului „Pantanassa” este sărbătorită pe 15 Octombrie.

Pentru rugăciunile și mijlocirile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:
Primul Canon
Irmosul:

Ne-au slujit făpturii înțelepții «lui Dumnezeu, fără numai «Făcătorului, ci, groaza focului «bărbătește călcând-o, s-au «bucurat cântând: Prealăudate, «Doamne al părinților și «Dumnezeule, bine ești cuvântat ».

Cale și ușă neumblată ești, pe care singur împăratul întregii lumi a umblat, care porți dumnezeiescul foc, tu cea fără de prihană. Bucură-te, căruța care îi treci pe toți credincioșii la împărăția cea de sus.

Vezi, Stăpână, Maică curată a Ziditorului tău, singura împărătească a toate, vezi, nădejdea credincioșilor, bolile, și tămăduiește pe cei ce strigă ție: bucură-te, întărire și sfințită scăpare a celor ce te cinstesc cu credință.

Îmblânzește, nenuntită, valurile ce se ridică deasupra smeritului meu suflet. Căci tu ești plinirea legii și pecetea proorocilor, care porți pe cei ce scapă la tine, întru tot sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Mai presus de toată zidirea zboară străinul lucru al nașterii tale! Căci fiind zămislit trupește, Cel prin fire neapropiat și nescris împrejur a adunat în cartea vieții, prin mijlocirea ta, Fecioară, pe cei ce au greșit.

Al doilea Canon

Irmosul: *Tinerii cei ce au mers...*

Cu rugăciunile tale, întru tot sfântă, înduplecă pe Fiul tău să dăruiască milă celor ce au greșit și se roagă, care strigă cu credință și dorire: Dumnezeul părinților, noștri, bine ești cuvântat.

Fericită Fecioară, dumnezeiescule acoperământ al tuturor credincioșilor neputincioși, izbăvește-mă din tot felul de vătămări și întristări, și de răutatea a celor ce mă urăsc, și din nesuferite răutăți și feluri de boli.

Slavă...

Cea care ții ciorchinele cel nelucrat al vieții, întru tot sfântă, ajută-mă să aduc lui Hristos roade de pocăință și să strig: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum...

Întru tot sfântă Fecioară, ploi de umilință dă uscatului meu suflet ca să ud sfințita ta biserică cu curgerea lacrimilor mele și să șterg, cinstită, întinăciunea patimilor mele.

Catavasie:

Nu-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbătește călcând-o, s-au bucurat cântând: Prealăudate, Doamne al părinților și Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a:

Primul Canon

Irmosul:

Pe tinerii cei bine-credincioși, «în cuptor, nașterea Născătoarei «de Dumnezeu i-a mântuit, «atunci fiind închipuită, iar «acum lucrată; pe toată lumea o «ridică să-ți cânte ție: pe «Domnul, lucrurile, lăudați-L și-«L preaînălțați întru toți vecii ».

Rupe lanțurile păcatului care stăpânesc smerita mea inimă, ducând-o la tămăduire, Stăpână, Împărătească a toate, ca să slăvesc totdeauna măririle tale și să strig ție cu credință: Bucură-te, prin care s-a împăcat cu Dumnezeu neamul oamenilor.

Tămăduiește-ne pe noi, cei ce te lăudăm pe tine, mai cinstită decât cetele nematerialnice: Bucură-te, adânc nesfârșit, înălțime nemăsurată; bucură-te, scăparea noastră, a celor

chinuiți, mântuind ființa noastră cea stricată și muritoare, Marie, mântuirea celor bolnavi.

Fiind vas dumnezeiesc, primitor al strălucirii celei de cinste, și cort prealuminat, ai strălucit dumnezeiescul har celor ce te numesc pe tine mântuire îmbelșugată și celor care strigă ție cu credință: „Bucură-te, Fecioară, Împărăteasă a toate, prin care s-a luminat neamul oamenilor.

Tămăduire a celor neputincioși ești, curată, și singura pricinuitoare a tuturor bunătăților, cu totul curată, podoaba tuturor celor ce-ți cântă: „Bucură-te, Liman neînviforat și pază a celor ce călătoresc cu corabia pe marea vieții, ceea ce ai adus la chipul cel dintâi neamul oamenilor”.

Al doilea Canon

Irmosul: *Pe Împăratul ceresc,...*

În pântecele tău luând pe Cel mai înainte de veacuri, Marie, Maică a lui Dumnezeu, Împărătească a toate, ai născut netâlcuit pe Împăratul Hristos.

Porți ca prunc în cinstitele tale brațe pe Cel ce ține toate mai presus de cuvânt; pentru aceea, împreună cu El te cântăm în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Schimbă vătămările cele rele în bucurie, Ceea ce ai născut harul, împărătească Doamnă, ajutătoarea credincioșilor.

Și acum...

Ca să slăvesc și să mă închin cu dorire întru tot cinstitei tale icoane „Împărăteasa a toate”, izbăvește-mă de tot necazul și chinul.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe tinerii cei bine-credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Primul Canon

Irmosul:

Tot neamul pământesc să «salte, cu Duhul fiind luminat, și «să prăznuiască firea minților «celor fără de trup, cinstind «sfânta prăznuire a Maicii lui «Dumnezeu și să cânte: Bucură-«te, preafericită Născătoare de «Dumnezeu, curată, pururea «Fecioară ».

Arătatu-te-ai cer al Celui mai presus de toate, Care te-a arătat pe tine mai presus de ceruri, și ascunzându-Se de puterile cele de sus, pogorându-Se, S-a sălășluit mai presus de cuvânt în dumnezeiescul tău pântece, neschimbându-Se, cea cu totul fără de prihană, din sălașul Său firea părintească.

Stai cu noi, Marie, Mireasă dumnezeiască, singura sprijinitoare, întâmpină-ne, Împărătească a toate, vasul cel primitor de lumină, cortul Cuvântului, singura dătătoare și logodire a bucuriei celor ce strigă: mântuiește cu mijlocirea ta pe robii tăi cei necăjiți, Stăpână.

Venit-a Stăpânul, Lumina cunoștinței, cu mijlocirea ta, și pe toți cei stricați i-a plăsmuit din nou, și vedem limpede tainele cele mai presus de minte ale Iubitorului de oameni, Dumnezeu; pentru aceea, toți, Stăpână, slăvim chipul tău cel sfânt.

Stricăciunea firii cea venită prin vătămarea vrăjmașului Veliar a plăsmuit-o din nou Dumnezeu, Cel mai presus de toate; ci tu, cea fără de prihană, care ai purtat în pântece pe Cuvântul-Viața, înviază-i pe toți, cu totul curată, Născătoare de Dumnezeu, singurul ajutor al celor muritori, pe care te slăvim pururea.

Al doilea Canon

Irmosul: *Cu adevărat, Născătoare...*

Pe singura împărătească cu strălucire dumnezeiască, pe scaunul cel prealuminat și înalt al lui Hristos, pe cămara cea sfințită și cu totul luminată, pe cortul cel purtător de Dumnezeu, pe Mana, cea pururea Împărătească a toate, pe slava îngerilor, pe mântuirea noastră, toți credincioșii să o lăudăm.

Din sânurile cele nematerialnice ale sufletului culegând florile cântărilor tale și amestecându-le cu curgerea lacrimilor mele, cu foc m-am atins de inimă, Împărătească a toate, și gătind mir-cântarea, ca desfrânata spăl cu acesta preaneprihănitele tale picioare, strigând: mântuiește-mă.

Slavă...

Luându-mă de mâna mea cea dreaptă, împrietenește-mă cu Fiul tău, Hristos Judecătorul, căutând să-mi dea dumnezeiasca iertare a datoriilor și îndreptare desăvârșită vieții; căci pe tine, ajutătoarea mea, te numesc

sprijin și acoperământ și al viilor, și al morților.

Și acum...

Cum voi putea să cânt pe cea curată eu, cel necurat la suflet și la inimă? Cum cu cuvinte te voi lăuda, Curată, eu, cel întinat? Cum a ei icoană, celei pe care se sfiesc a o privi nematerialnicele cete, voi cuteza să văd eu, cel atât de înrăutățit? Pentru aceea, milostivă fii, Împărătească a toate.

Catavasie:

Tot neamul pământesc să salte cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să cânte: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

LYHINÂNDA

Podobie: *Femei auziți...*

Cu dragoste și cu dorire sărut cu credință și mă închin eu, păcătosul, întru tot neprihănitei și dumnezeieștii tale icoane „Împărăteasa a toate”, de la care se revarsă, Stăpână, tămăduiri sufletelor și trupurilor celor ce te cântă pe tine, Doamnă, Născătoare de Dumnezeu *(de două ori)*.

Slavă... Și acum... asemenea.

În brațele tale, cea fără de prihană, purtând pe Domnul, Cel Ce ține toate în neprihănita palmă, roagă-L, de Dumnezeu fericită, să fiu izbăvit de mâna vicleanului balaur, cel ce fără de rușine sfărâmă smerita mea inimă, Împărătească a toate, cu totul sfântă.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe patru, glasul 1:

Podobie: *Al cetelor cerești...*

La icoana purtătoare de lumină a Împărătesei a toate să venim credincioșii cu sârguință și să sărutăm cu dorire pe ajutătoarea tuturor neamurilor, întărirea celor neputincioși, nădejdea celor necăjiți și bucuria, și mângâierea celor ce plâng.

Tu Doamnă, Împărătească a toate, ești mireasă a Tatălui celui mai dinainte fără de început și maică a Fiului celui împreună fără de început, vasul curăției și cea care ai deschis calea vieții, cu adevărat acoperământul cu totul luminat care acoperă și încălzește pe cei credincioși.

Tu singură dintre toate cele pământești, Împărătească a toate, ești Maica împăratului a

toate, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, tămăduirea grabnică și izbăvirea celor neputincioși, desfătarea raiului celui din Eden și chemarea din nou a Evei.

Cine va povesti, Fecioară, minunile tale? Tu singură ești minunarea cea vestită a îngerilor, tăria mucenicilor și a nevoitorilor, lauda preoților, comoara cea nerăpită a celor săraci: bucură-te, balsam pentru cei ce pătimesc.

Slavă... Și acum...

glasul al 5-lea:

Să salte astăzi cerul de sus și puterile cerești să strige pentru prea uimitoarele minuni ale Maicii lui Dumnezeu. Căci iată, întru tot cinstita icoană a Împărătesei a toate ca un izvor pururea curgător revarsă celor credincioși tămăduiri. Ca soarele, în multe chipuri, fulgeră harul ei și dă toate tuturor, îndepărtează degrabă boala cea nimicitoare a cancerului, și durerile celorlalte necazuri, cu iubirea sa de maică le ușurează. Pentru aceea, și noi toți adunându-ne, să sărutăm cu dorire și să strigăm ei cu mulțumire: Nu trece cu vederea rugăciunea noastră, a robilor tăi, ci trimite tuturor mare milă.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile se pun pe 8: 4 din cântarea 3 a din primul canon și 4 din cântarea 6 a din al doilea canon.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Cea care ai născut pe Hristos Mântuitorul ai scăpat de legile firești prin nașterea ta cea mai presus de minte, Fecioară-Maică Stăpână, căci din tine Cel neîncăput a luat ființarea trupului.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Preacinstit pat al lui Solomon, înconjurat de șaizeci de înțelepți, te-ai arătat, Stăpână, întru care Dumnezeu, întinzându-Se, a luat trup și a grăit cu cei muritori.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Biruiescu-se legile firii și se dezleagă hotarele firești prin mijlocirea ta cea mai presus de minte, împărătească a toate, cu totul lăudată, căci se dau tămăduiri celor ce cu dorire se apropie de tine.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Mai presus de cuvânt ai născut, Fecioară curată, pe Unul din Treime, fără schimbare și amestecare, Care, acoperind goliciunea strămoșilor, i-a îmbrăcat cu dumnezeiasca podoabă.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Iată, tot adâncul răutăților m-a cuprins și roiurile patimilor au venit asupră-mi cu sălbăticie, Împărătească a toate, de a căror tiranie și fără de rânduială mișcare izbăvește-mă.

Bucurați-vă şi vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Depărtatu-m-am de toată dumnezeiasca voie, eu, cel fără de conștiință, și am ajuns prin negrijire, vai mie, la prăpăstiile cele de lepădat ale răutăților, ci mântuiește-mă, Împărătească a toate.

Slavă...

Alergat-am rugător la sfințita ta biserică și ca un ticălos cerșetor cad la tine, Stăpână; primește lacrimile mele, ca oarecând Domnul Hristos, bănuții văduvei.

Și acum...

Stinge întru mine, cu rourarea harului tău, săgețile celui viclean, cele mișcate fără de rânduială, și ziua, și noaptea aprinse de vrăjmașul care mă luptă.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Degrab ne întâmpină pe noi...*

Pe cei ce cu dragoste icoana ta o cinstesc, cerând cu evlavie dumnezeiescul ei har, mântuiește-i, Stăpână, scăpându-i din necazuri pe cei ce aleargă la tine; turma ta păzește-o de toată nevoia, care pururea cere ajutorul tău.

CONDAC,
glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Apărătoarei și grabnicei tale ocrotiri, mulțumiri aducem ție noi, robii tăi, izbăvindu-ne din nevoi, Născătoare de Dumnezeu. Ci ca ceea ce ne mântuiești din tot felul de nevoi, Stăpână, izbăvește-ne din necazurile ce ne împresoară, ca să strigăm ție: Bucură-te, singură Împărăteasă a toate.

APOSTOLUL

Prochimen, Glasul al 3-lea:

Mărește, suflete al meu, pre Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Stih: *Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Din Epistola către Evrei ..., (9: l-7):

(caută în 21 Noiembrie).

Aliluia, Glasul al 8-lea:

Ascultă fiică și vezi...

Stih: ***Feței tale se vor ruga...***

EVANGHELIA

Evanghelia de la Luca: (10: 38-42; 11: 27-28):

(caută la 8 Septembrie, la liturghie).

Mărimurile Împărătesei a toate

Fiind numită scaun al lui Dumnezeu, cea care șezi pe scaun în cinstita ta icoană, acoperă de feluri de primejdii turma ta, care laudă măririle tale, Împărătească a toate.

Sfârșit și lui Dumnezeu slavă!

TIPIC

De se va întâmpla hramul icoanei *„Pantanassa”* în duminica Sfinților Părinți, atunci,

Sâmbătă seara:

LA VECERNIA MICĂ

- **La “ Doamne, strigat-am...” Stihirile învierii pe 4, Slavă... Și acum... a Icoanei.**
- **La Stihoavnă: se pune Stihira Învierii o dată și Stihoavna Icoanei se pune de la Vecernia cea mare, cu Stihurile ei, Slavă... Și acum... a Icoanei, aceea de la Vecernia cea mică.**
- **La tropare: Troparul Învierii, Slavă... Și acum... al Icoanei.**

LA VECERNIA MARE

- **La “ Doamne, strigat-am...” se pun 10 stihiri: punem 3 Stihiri ale Învierii, apoi 3 ale Icoanei și 4 ale Părinților (cu cea de la Slavă...), Slavă... a Icoanei, Și acum... a Născătoarei glasului.**
- **Paremii: 3 ale Icoanei și 3 ale Părinților.**
- **La Litie: punem Stihirile Icoanei și ale Părinților, cele de la Laude, Slavă... a Părinților, Și acum... a Icoanei.**

- **La Stihoavnă:** Stihirile Învierii, Slavă... a Părinților Și acum... a Icoanei.
- **La binecuvântarea pâinilor:** Troparul Icoanei *(de două ori)* și al Părinților.

LA UTRENIE

- **La "*Dumnezeu este Domnul...*"** Troparul Învierii (de două ori), Slavă... al Părinților, Și acum... al Icoanei.
- **Sedelnele:** Învierii cu Stihirile Născătoarei.
- **Polieleu:** *„Cuvânt bun".*
- **Mărimuri:** ale Icoanei.
- **Binecuvântările Învierii**
- **Ipacoiul** glasului și toate Sedelnele Icoanei.
- **Antifoanele** și Prochimenul glasului.
- **Evanghelia:** Învierii.
- **Învierea lui Hristos...** și Psalmul 50.
- **Canoanele:** al Învierii, al Icoanei și al Sfinților Părinților.
- **Catavasie:** ale Bunei-Vestiri: *Deschide-voi gura mea ...,*
- **După cântarea a III-a:** Condacul și Icosul Învierii și al Părinților.
- **Sedealna:** Sedealna Părinților, Slavă... Și acum... a Icoanei.
- **După Cântarea a VI-a:** Condacul și Icosul Icoanei, și Sinaxarul.
- **La Cântarea a noua,** cântăm: *Ceea ce ești mai cinstită...;*
- **Luminânda:** Învierii, Slavă... a Părinților Și acum... a Icoanei.
- **La Laude:** punem 4 Stihiri ale Învierii și 4 ale Icoanei, Slavă... a Părinților, Și acum... *Preabinecuvântată ești...,*
- **Doxologia** cea mare.
- **Troparele:** Troparul Învierii, el singur.

LA LITURGHIE

- **La Fericiri:** Fericirile glasului pe 4, ale Icoanei de la Cântărea a treia pe 4 și ale Părinților de la Cântarea a șasea tot pe 4.
- **Troparele:** Troparul Învierii, al Icoanei și al Părinților. Apoi Condacul Învierii, Slavă... al Părinților, Și acum... al Icoanei.
- **Apostolul și Evanghelia:** 1. ale Duminicii; 2. ale Icoanei Născătoarei de Dumnezeu, 3. ale Părinților.